

Datum van
inontvangstneming

:

20/12/2022

Zaak C-663/22**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

19 oktober 2022

Verwijzende rechter:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 oktober 2022

Verzoekende partij:

Expedia Inc.

Verwerende partij:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Door de vennootschap Expedia Inc. ingesteld beroep tot nietigverklaring van besluit nr. 161/21/CONS van de Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (toezichthoudende autoriteit voor de communicatiesector; hierna: „AGCOM”), houdende wijzigingen van besluit nr. 397/13/CONS – Systeemverklaring omtrent economische gegevens, van 25 juni 2013, waarbij de AGCOM de reeds in besluit nr. 397/13/CONS vastgelegde verplichting tot verstrekking van de systeemverklaring omtrent economische gegevens (informativa economica di sistema; hierna: „IES”) heeft uitgebreid tot onlinetussenhandelsdienstverleners, en tot nietigverklaring van andere met het voornoemde besluit samenhangende handelingen van de AGCOM.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van verordening (EU) 2019/1150 en het evenredigheidsbeginsel teneinde vast te stellen of, ten eerste, zij in de weg staan aan bepalingen van een

lidstaat of maatregelen van een onafhankelijke nationale autoriteit die buitenlandse onlinetussenhandelsdienstverleners verplichten om een document in te dienen dat informatie bevat die geen verband houdt met het doel van die verordening en, ten tweede, de in de IES verstrekte informatie relevant is voor een adequate en doeltreffende handhaving van verordening 2019/1150.

Prejudiciële vragen

„[1]) Staan verordening (EU) 2019/1150, en met name artikel 15 daarvan, alsmede het evenredigheidsbeginsel in de weg aan een regeling van een lidstaat of een door een onafhankelijke nationale autoriteit vastgestelde maatregel – als die welke in de motivering zijn vermeld – die buitenlandse onlinetussenhandelsdienstverleners voorschrijven om een verklaring te verstrekken waarin informatie staat die geen verband houdt met de doelstellingen van die verordening?

[2]) Kan de informatie die wordt gevraagd middels de overlegging van de IES hoe dan ook worden geacht relevant en instrumenteel te zijn voor de adequate en doeltreffende handhaving van verordening (EU) 2019/1150?”

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 ter bevordering van billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten, met name de overwegingen 46 en 47, en de artikelen 15 en 16.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Decreto-legge n. 545 – Disposizioni urgenti per l’esercizio dell’attività radiotelevisiva e delle telecomunicazioni (wetsbesluit nr. 545 houdende spoedmaatregelen voor de uitoefening van omroep- en telecommunicatieactiviteiten) van 23 oktober 1996, omgezet in wet bij wet nr. 650 van 23 december 1996, met name artikel 1.

Legge n. 249 – Istituzione dell’Autorità per le garanzie nelle comunicazioni e norme sui sistemi delle telecomunicazioni e radiotelevisivo (wet nr. 249 tot oprichting van de toezichhoudende autoriteit voor de communicatiesector en houdende voorschriften voor telecommunicatie- en omroepsystemen) van 31 juli 1997, met name artikel 1, zoals gewijzigd bij wet nr. 178/2020 naar aanleiding van de inwerkingtreding van verordening 2019/1150.

Op grond van deze bepalingen is de AGCOM bevoegd om aan de hand van eigen maatregelen vast te stellen welke boekhoudkundige en andere gegevens aan haar moeten worden verstrekt.

Besluit nr. 161/21/CONS van de AGCOM van 12 mei 2021 houdende wijzigingen van besluit nr. 397/13/CONS – Systeemverklaring omtrent economische gegevens, van 25 juni 2013. Bij dit besluit nr. 161/21/CONS is het eerdere besluit nr. 397/13/CONS aldus gewijzigd dat de verplichting tot indiening van de IES geldt voor alle – ook in het buitenland gevestigde of woonachtige – onlinetussenhandelsdienstverleners die werken met in Italië gevestigde of woonachtige zakelijke gebruikers, en voor alle – ook in het buitenland gevestigde of woonachtige – aanbieders van onlinezoekmachines die werken in de Italiaanse taal of met in Italië gevestigde of woonachtige zakelijke gebruikers.

Korte uiteenzetting van de feiten en van de procedure

- 1 Verzoekster, Expedia Inc. (hierna: „verzoekster”), is een in de Verenigde Staten gevestigde vennootschap die IT-platforms beheert die worden gebruikt om diensten voor het online boeken van hotels en reizen te leveren.
- 2 Met haar beroep vordert verzoekster met name nietigverklaring van besluit nr. 161/21/CONS van de AGCOM, waarbij de verplichting tot verstrekking van de IES is uitgebreid tot onlinetussenhandelsdienstverleners die op de Italiaanse markt werkzaam zijn, een categorie waaronder verzoekster valt.

Voornaamste argumenten van de partijen in het hoofdgeding

- 3 Volgens verzoekster zijn de informatieverplichtingen die haar bij besluit nr. 161/21/CONS zijn opgelegd, onrechtmatig. In dit verband voert verzoekster aan dat verordening 2019/1150 niet toelaat dat aan Europese of niet-Europese marktdeelnemers zwaardere procedurele voorwaarden wordt opgelegd.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 4 De verwijzende rechter zet uiteen dat de IES een jaarlijkse verklaring is die communicatie-exploitanten, waaronder onlinetussenhandelsdienstverleners, moeten indienen; deze verklaring betreft meerdere economische en identiteitsgegevens ter zake van de door de betrokkenen uitgeoefende activiteit, waarmee wordt beoogd de benodigde informatie te verzamelen voor in de toepasselijke regeling vastgestelde specifieke doeleinden (bijvoorbeeld voor de controle of de grenswaarden voor het bestaan van een concentratie zijn overschreden, of er sprake is machtspositie, voor marktanalyse, jaarverslagen en om de statistische gegevens van communicatie-exploitanten te kunnen actualiseren).
- 5 Bij besluit nr. 161/21/CONS heeft de AGCOM ook aan onlinedienstverleners de verplichting opgelegd om de IES, en dus relevante en specifieke informatie over hun economische situatie, te verstrekken. Zo moeten onlinetussenhandelsdienstverleners hun „totale inkomsten uit de elektronische

handel”, „abonnementsgelden en vaste vergoedingen voor het gebruik van het e-commerceplatform door gebruikers”, enz. opgeven.

- 6 De motivering van de AGCOM voor deze uitbreiding is dat dit noodzakelijk is om elk jaar relevante informatie te verzamelen en activiteiten uit te voeren die ertoe strekken de adequate en doeltreffende handhaving van verordening 2019/1150 te verzekeren.
- 7 Indien de IES niet wordt verstrekt of onjuiste gegevens bevat, worden sancties opgelegd.
- 8 Tegen deze achtergrond vraagt de verwijzende rechter zich af of de in de nationale regeling vastgestelde verplichting tot indiening van de IES in overeenstemming is met verordening 2019/1150. In dit verband draagt artikel 15 van die verordening de lidstaten op om de adequate en doeltreffende handhaving van verordening 2019/1150 te verzekeren. Daarnaast is ingevolge artikel 1 van wet nr. 249/1997 uitsluitend de AGCOM belast met de taak de adequate en doeltreffende handhaving te verzekeren van verordening 2019/1150 ter bevordering van de billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten, onder meer door het vaststellen van richtsnoeren, het bevorderen van gedragscodes en het verzamelen van relevante informatie.
- 9 Aangezien met de IES informatie wordt verstrekt die hoofdzakelijk betrekking heeft op de inkomsten van onlinetussenhandelsdienstverleners en die geen aanwijzingen bevat over de nakoming van de door verordening 2019/1150 opgelegde verplichtingen en over de transparantie en billijkheid van de betrekkingen van deze dienstverleners met zakelijke gebruikers, is de verwijzende rechter in deze context van oordeel dat bij de betrokken regeling een controle is ingevoerd die verschilt van en in strijd is met de controle waarin is voorzien voor de uitvoering van deze verordening. Bovendien is een dergelijke controle niet geschikt voor het door verordening 2019/1150 nagestreefde doel, aangezien zij betrekking heeft op de economische situatie van de aanbieders, en niet op de vraag of zij de in die verordening vastgestelde verplichtingen om transparantie en billijkheid in de contractuele betrekkingen met zakelijke gebruikers te waarborgen, zijn nagekomen.
- 10 Dit vraagstuk is relevant omdat, indien wordt geoordeeld dat de verplichting tot indiening van de IES in strijd is met de voornoemde verordening, het besluit van de AGCOM onwettig kan worden geacht.